

ΟΙ ΙΣΤΟΡΙΕΣ: ELVISA

Όνομα: **ELVISA**

Επίθετο: **KANTAREVIC**

Ηλικία: **35**

Χώρα προέλευσης: **ΒΟΣΝΙΑ**

Ζει στην **Γερμανία** από το: **1992/2000**

ΣΥΝΤΟΜΗ ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Η Elvisa Kantarevic γεννήθηκε στη Βοσνία και έχει μία αδελφή και έναν αδελφό. Η οικογένεια ζούσε στη Βοσνία, και όταν ξεκίνησαν οι βιαιοπραγίες με τη Σερβία γύρω στο 1991, αναγκάστηκαν να φύγουν αμέσως από τη χώρα. Ήρθαν στη Γερμανία όπου εκείνη έζησε για 5 χρόνια, και αισθανόταν Γερμανίδα. Στη συνέχεια όμως, τους απείλησαν ότι θα απελαθούν ξανά στη Βοσνία, κάτι που έγινε το 1997. Εκείνη, ωστόσο, ήταν πεπεισμένη ότι θα επέστρεφε στη Γερμανία. Το 2000 έλαβε φοιτητική βίζα και ξεκίνησε τις σπουδές της στο πανεπιστήμιο, μαζί με την αδελφή της. Από το 2005 η Elvisa είναι παντρεμένη, έχει 2 παιδιά, ζει στο Αμβούργο και είναι Επικεφαλής του Τμήματος Μετανάστευσης και Πολυμορφίας σε ένα γνωστό Εκπαιδευτικό Οργανισμό.

“ΗΜΟΥΝ ΓΕΡΜΑΝΙΔΑ ΜΕ ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΛΗΞΗΣ.”

ΞΑΦΝΙΚΗ ΑΝΑΧΩΡΗΣΗ

Η Elvisa ήταν 10 ετών όταν ξέσπασε η διαμάχη μεταξύ Βοσνίας και Σερβίας.

Δεν γνώριζε ακριβώς τί συνέβαινε, μόνο ότι οι μεγάλοι πάντα κρατούσαν μυστικά. Μία μέρα, η μητέρα της καλύτερης της φίλης της είπε ότι δεν μπορεί πια να παίζει με την κόρη της, γιατί είναι Βόσνια. Την ίδια ημέρα, άκουσε τις πρώτες βόμβες. Για εβδομάδες αγόραζαν τρόφιμα σε κατάσταση πανικού, αλλιώς έμεναν σπίτι και κοιμόντουσαν με τα ρούχα. Τότε μία μέρα, έβαλαν την Elvisa και την αδελφή της σε ένα αυτοκίνητο με τη μητέρα τους και έφυγαν από τη Βοσνία. Τα παιδιά δεν ήξεραν πού κατευθύνονταν. Επειδή ο πατέρας της δούλευε ήδη στη Γερμανία ως ανθρακωρύχος, πήγαν οδικώς στη Γερμανία.

ΒΡΙΣΚΟΝΤΑΣ ΤΗ ΘΕΣΗ ΤΗΣ ΣΤΗ ΝΕΑ ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Ο πατέρας της ζούσε στο Gladbeck, μία μικρή πόλη στην περιοχή ανθρακωρυχείων της Γερμανίας. Έψαξε διαμέρισμα για την οικογένειά του, αλλά το μόνο που βρήκε ήταν ένα γκαράζ. Έζησαν υπό αυτές τις συνθήκες για 6 μήνες, αλλά η Elvisa ήταν χαρούμενη γιατί ένιωθε ασφαλής και γιατί υπήρχαν πολλοί άνθρωποι στη γειτονιά που τους βοηθούσαν με φαγητό, γλυκά και μαθαίνοντάς τους Γερμανικά.

Η Elvisa ξεκίνησε σχολείο στην 5η Τάξη ενός ειδικού σχολείου, ωστόσο πολύ γρήγορα μπόρεσε να πάει σε ένα “Γυμνάσιο” γιατί μάθαινε τη γλώσσα και όλα τα υπόλοιπα πολύ γρήγορα. Έκανε φίλους και διέπρεψε στο σχολείο, όπως και η αδελφή της, η οποία ήταν ένα χρόνο μικρότερή της. Ήταν αποφασισμένη να μάθει τη γλώσσα το συντομότερο δυνατόν. Είχε μία εμπειρία καθοριστικής σημασίας, όταν η αδελφή της ήταν στο νοσοκομείο και δεν μπορούσε να πει τί πρόβλημα είχε. Τότε ήταν που εκείνη και η αδελφή της αποφάσισαν ότι έπρεπε να μάθουν τη γλώσσα γρήγορα. Πήραν ένα λεξικό από τον πατέρα τους και μάθαιναν συνεχώς. Πολύ σύντομα έπρεπε να μεταφράζουν όλα τα επίσημα χαρτιά ή να συνοδεύουν τα μέλη της οικογένειας στο γιατρό προκειμένου να κάνουν τη διερμηνεία. Αλλά δεν τις ένοιαζε.

ΟΙ ΙΣΤΟΡΙΕΣ: ELVISA

Εντούτοις, όλον αυτό τον καιρό είχαν άδεια παραμονής στη Γερμανία λόγω ανοχής, η οποία διασφάλιζε τη παραμονή της καθεμιάς τους για 6 μήνες το ανώτερο. Η Elvisa ένιωθε παιδί της Γερμανίας, αλλά με ημερομηνία λήξης.

Και τότε ήρθε η καταστροφή: έλαβαν εντολή απέλασης, όταν εκείνη ήταν στην 9η Τάξη. Υπήρχε όμως μία γυναίκα στη γειτονιά που δεν αποδέχθηκε εκείνη την απόφαση. Έδωσε δημοσιότητα στο θέμα, και βρέθηκαν κι άλλοι που τη στήριξαν στη προσπάθειά της να αλλάξει την απόφαση αυτή. Και το πέτυχαν, αλλά μόνο εν μέρει. Η Elvisa και η αδελφή της μπορούσαν να μείνουν για ένα έτος, μέχρι να τελειώσουν το σχολείο - αλλά μόνο με τον ένα γονέα. Έτσι η μητέρα της και ο μικρότερος αδελφός της εγκατέλειψαν τη Γερμανία και οι αδελφές και ο πατέρας έμειναν στη Γερμανία. Για έναν ακόμα χρόνο.

ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΚΑΙ ΕΝΤΑΞΗ, ΕΠΙΤΕΛΟΥΣ

Επέστρεψαν στη Βοσνία, πήγαν σε σχολείο για τρία ακόμα χρόνια και στη συνέχεια η ίδια και η αδελφή της έκαναν αίτηση για φοιτητική βίζα. Ήταν πολύ τυχερές, καθώς πέτυχαν να τη λάβουν και οι δύο. Σπούδασαν "Γερμανική γλώσσα και Φιλοσοφία" στο Μπόχουμ και ολοκλήρωσαν τις σπουδές τους το 2005 με την απόκτηση πτυχίου Μπάτσελορ.

Σε ολόκληρη την επαγγελματική της ζωή, η Elvisa προσπαθούσε να βοηθήσει εκείνους που βρέθηκαν στην ίδια κατάσταση με εκείνη: ξένοι σε ξένη χώρα. Εργάστηκε ως σύμβουλος για νέους μετανάστες, και στη συνέχεια μεταπήδησε στη θέση που κατέχει τώρα, στο Τμήμα Μετανάστευσης και Πολυμορφίας. Επί του παρόντος, έχει τη διεύθυνση του εν λόγω τμήματος. Διοργανώνει εκδηλώσεις, εργάζεται σε έργα και σε δράσεις δικτύωσης προκειμένου να βοηθήσει στη βελτίωση της θέσης των μεταναστών

Θα πρέπει να
έχεις τη θέληση για
να γίνεις μέρος
του περιβάλλοντός
σου

στην αγορά εργασίας. Ταυτόχρονα, βοηθάει άλλους που αντιμετωπίζουν δυσκολίες και συνεχίζει να στηρίζει οικονομικά την οικογένειά της πίσω στη Βοσνία. Η πιο πρόσφατη προσπάθειά της αφορά ένα έργο εκπαίδευσης συμβούλων με σκοπό να βοηθούν τους μετανάστες που πιάνουν δουλειά στη Γερμανία.

Το 2005 παντρεύτηκε και έχει δύο παιδιά. Αισθάνεται ότι τώρα επιτέλους ανήκει στη Γερμανία και τη Γερμανική κοινωνία. Το 2008 έλαβε τη Γερμανική υπηκοότητα. Η Βοσνία είναι ακόμα το «σπίτι» της, λόγω της οικογένειας και των φίλων. Αλλά και η Γερμανία είναι πατρίδα της. Και είναι περήφανη που είναι Γερμανίδα.